

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρω-
τέα ὑποχρεωτική:

Ἐτήσια ἐν Κύπρῳ Σελ. 10
Ἐξέμνητος » » 5
Ἐτήσια ἐν τῇ ἑξαετηρίῳ » 12
Ἐξέμνητος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνουσι.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκων ἀριθ. 34

Τιμὴ ἐκδότου φύλλου γρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΙΔΕΑ ΕΝ Τῇ ΙΣΤΟΡΙΑ, ΚΑΙ ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Πλὴν τοῦ μαθητικοῦ κόσμου, ὁ διηγηθέντος εἰς τοὺς ναοὺς κατὰ τὴν ταλτὴν τοῦ ἔθνικου μνημοσύνου δὲ τὸν διδασκάλου αὐτοῦ, πάντες σχεδὸν οἱ ἄλλοι πολῖται πάσης τάξεως καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἀκαδημαϊκοὶ πολῖται δὲν ἀθεώρησαν τοῦ κόπου ἔξωθεν ἵνα διαθεσώσιν ἡμίσειαν ὥραν ἀπὸ τῆς ἀργασίας ἢ τοῦ ὄντου αὐτῶν καὶ ἀποτίσωσι φόρον τιμῆς, θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἀθανάτου ἥρωος καὶ μαρτύρου μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἀνδρείου ἡρώϊκῆς φρουρᾶς. Αὐτὸς ὁ ἱγχοῦς τύπος ὡς τὰ πολλὰ μὲν ἤξιωσε μνείας ἀθανάτου καὶ ἀτόνου τῆς ἀποφράδος ἁλλὰ φωτεινῆς πάντοτε 29 Μαΐου καὶ ἡ φωνὴ τοῦ ἀνωτάτου Ἑκκλησιαστικοῦ ἄρχοντος καὶ τῶν κωδωνῶν οἱ πᾶντοι ἤχησαν εἰς ὅτα κωφά.

Οὐδεμίαν παρέχει δικαιολογίαν τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, διότι δὲν προῦκται παρὶ πανηγυρίου πανηγύρεως ἁλλὰ παρὶ βραχείας εἰς τὸν καθέστιον ἐνδὲν ἐπισκέψεως ὅπου πάντων τῶν ἐκκλησιαζομένων ἡ διάδοξα καὶ ἡ καρδία ὁ ἀνυψώθη ἀπὸ τῆς καθ' ἡμέραν ἀγοραίας τύφης εἰς ὁρῶντας πλῆρεις τοῦ ἔθνικου μεγαλείου καὶ εἰς κόσμον ἰδεωδὴν ἐν ἀνιμωδύργῳ τρισηλίου ἱστορίας τοῦ εὐγενεστάτου τῶν ἔθνων ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, εἰς 8 μετὰ δικαίας καυχήσεως καὶ υπερηφανείας ἀνάγομεν τὴν καταγωγὴν ἡμῶν.

Οἰαδήποτε ἄλλη ἡμέρα ἱστορικὴ διὰ τὴν φυλὴν ἡμῶν ἤδυνάτο νὰ παρέλθῃ ἀνεόρταστος καὶ ἀπαρτήρητος, διότι πᾶσαι αἱ ἁλλαι, πλὴν τῆς 29 Μαΐου, ἀνάγονται μόνον εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἀνήκουσι εἰς τὴν ἱστορίαν, ἐνφ' ἡ ἐπέτειος τῆς ἀλώσεως ἀπετέλεσε περιφανὴ ἀφαιρήσαν τῆς ἔθνικῆς σταδιοδρομίας τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ, εἰς τὴν ἐρμηθεὶς οὗτος ὀφείλει πάσῃ δυνάμει καὶ οὐσίᾳ νὰ τρέχῃ καὶ νὰ τρέχῃ πάντοτε πρὸς τὸ μέγα καὶ περιφανὲς τέρας ἀπὸ τῆς ἀφαιρήσεως αὐτῆς, ἵνα ἀποτελεσθῇ ὁ μέγας ἔθνικος κύκλος μίας ἀνδρείου ὑπερχιλιετοῦς ἱστορικῆς περιόδου.

Τὴν ὑψίστην ταύτην σημασίαν κατανόησαν ὑπὲρ πάντας τοὺς λογάδας αὐτοῦ αὐτὸ τὸ δουλωθὲν Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ εἰς αὐτὸ ἐγκαταλειφθὲν παρὰ πάντων τῶν κορυφαίων καὶ ἡγετῶν αὐτοῦ ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, ἐν τοῖς γράμμασιν, ἐν τῇ στρατῷ, διετήρησε βαθύτατα ἐν τῇ ἔθνικῃ συνειδήσει τοῦ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ καταπεσόντος πρὸ τῆς Πύλης τοῦ Ρωμανοῦ ἔθνικου μεγαλείου μετὰ τοσοῦτου πατάγου καὶ βολῆς, μετὰ τοσοῦτου ἡρώϊσμου καὶ ἀπαρραβωμῆτος ἡθικοῦ μεγαλείου, ὥστε ἡ ἀνδοξευτάτη πτώσις αὐτῇ νὰ προμηνύῃ τὴν προσεχὴ ἀνάστασιν.

Ἡ ἔθνικὴ αὕτη ἀνάστασις ἀπετέλεσε τὴν ἔθνικὴν ἰδέαν, ἣν οὐδέ-

ποτε οὐδεμία δοκιμασία ἔθνικῇ, οὐδεμία τυραννία θεοσυτήρ, οὐδεμία συμφορὰ καὶ καταστροφὴ ἤδυνήθησαν ποτε νὰ ἐξαλειφώσιν ἀπὸ τῆς καρδίας καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἐν ταλαιπωρίᾳ καὶ δόλῳ δουλεύοντος Γένους ἡμῶν. Βυθισθὲν τοῦτο ἐν τῇ ζοφερωτάτῃ ἀμαθίᾳ εὗρεν ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν ἐν τῇ Ἑκκλησίᾳ, καὶ ἐντὸς τῶν ναῶν αὐτῆς ἀνέβησαν τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ἀνδρείου καὶ μεγάλου ἔθνικου παραλθόντος, ἀναπαριστάμενου ἐκεῖ δι' ἔλκων τῶν συμβόλων τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορίας. Ἐκεῖ τὰ λάβαρα τῆς Ὀδηγητρίας, τῶν Ἀγ. Θεοδώρων, καὶ ἁλλων ἁγίων, ἐκεῖ ἀντήχουν οἱ βασιλικοὶ παιᾶνες τῶν ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν βασιλεύσαν εἰσερχομένων αυτοκρατόρων μετὰ νίκης περιφανείας κατὰ τρομαρῶν πολεμικῆς τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ἑσπερικὸν κράτος τῆς μουσικῆς τυραννίας, ἱεραίνεται ὁ ἀρχιερεὺς φέρων τὸν αυτοκρατορικὸν στέμμα καὶ τὴν κατάχρυσον αυτοκρατορικὴν στολὴν ἀναπαριστῶν ἑσῶσαν εἰκόνα τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορίας καὶ διηνεκῶς ἐμπνέων εἰς τὸ εὐσεβεὲς ἑκκλησιαστικὸν τὴν πίστιν ἐπὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς.

Ἡ Ἑκκλησία ἐν πάσαις ταῖς τελευταῖς καὶ ταῖς παραστάσεσιν αὐτῆς ἀνεκάλει εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἔθνους τὴν ἀνάμνησιν τοῦ μεγάλου καὶ περιδόξου παραλθόντος καὶ ὑπερίμνηστος τὸ μέγα καὶ ἐπιτακτικὸν καθήκον τῆς ἔθνικῆς ἀναγεννήσεως. Ὑπὸ τῆς ἑκκλησιαστικῆς μάστιγος τὸ ἔθνος ἐν τῇ μακρᾷ καὶ ναρκωτικῇ δουλειᾳ καὶ ἀμαθίᾳ τοῦ ἐφωτισμοῦ καὶ ἐπονηγασίτου, ἐν ἁπλότητι καὶ ἱεραρχίᾳ καὶ ἐν τῇ ἑκκλησίᾳ ἀνεπνεύσθη τὰ ἔθνικα ἰδεώδη τοῦ ἔθνους. Ἐξωθεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὁλοῦ καὶ ἐξυγνάνθη τὴν ὑπαρξιν καὶ τὸν βίον αὐτοῦ.

Ἡ ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἑκκλησία κινεῖται διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἐξαιρετικὴν δυνάμειν, σημασίαν, ὅταν οὐδεμία ἄλλη τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία παρ' οἰκουμενικοῦ ἁπλοῦς ἔθνους, καὶ τὴν σημασίαν ταύτην ὀφείλουσιν οἱ προϊστάμενοι ἐν αὐτῇ ἀρχιερεῖς νὰ ἐξαίρῳσι καὶ ἐμπνέωσιν εἰς πάσας τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας, γινόμενοι αὐτοὶ οἱ διαβαρμότεροι καὶ οὐρανιώτεροι κήρυκες καὶ οἱ ἀκαπανεῖς τῆς ἔθνικῆς ἰδέας ἥτις κυρίως ἀπὸ τῆς ἑκκλησιαστικῆς προήλθε καὶ διὰ τῆς ἑκκλησιαστικῆς πρέπει νὰ ἀνισχύηται καὶ προάγῃται διηνεκῶς καὶ εὐσταθῶς.

Ἐχριστοῦ ἀνέστη! καὶ τοῦ χρόνου σὺν Πόλει! ἦτο τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ χαιρετισμὸς κατὰ τὴν λαμπροφύρον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναστασίου ἀφοῦ δι' ὅλης τῆς τσοσπαρ-κονθιμέρου νηστείας ἡγιαζόντο τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου συμπάλλοντες αὐτόν.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῇ τῇ νικητήριᾳ ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστή- (ρεα

Ἀνατίθειν ἡ Πόλις Σου, Θεοῦκα καὶ ἀνεπνέετο ἐκείθεν τὴν πίστιν περὶ νέας μελλούσης λυτρώσεως, καὶ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν ἡ ἀνάστασις ἔορταζομένη διὰ βουρῶν καὶ παιάνων βασιλικῶν καὶ ὑπὸ ἀρχιερέων διὰ τῆς αυτοκρατορικῆς περιβολῆς αὐτῶν ἀναμνησκόντων ἀνδρείους καὶ λαμπροὺς χρόνους δι-καίως ἐνέπνεον τὴν πίστιν καὶ ἐπὶ τὴν ἔθνικὴν ἀνάστασιν.

Ἐὰν ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ὑπονομεύῃ σήμερον τὰ κοινωνικὰ καὶ ἔθνικα θεμέλια τῶν εὐρωπαϊκῶν ἔθνων ὥστε νὰ κρούηται συ-χνὰ τὸ κινδύνος ὁ κώδων καὶ νὰ ζητῇται σπουδαίως ἡ ἀποκατάστασις παρ' αὐτοῖς τῆς θρησκευτικῆς εὐσεβείας καὶ ἡ τροπὴ τοῦ βίου ἐπὶ ὁδὸν μάλλον πνευματικὴν καὶ ἡθι-κὴν, παρ' ἡμῖν ἡ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία ἄγει εἰς παντελὴ καὶ ἀνε-παρόρθωτον ἐλαθρὸν ἔθνικόν. Μετὰ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος συνεκπίπτουσι καὶ τὰ ἔθνικα ἰδεώδη καὶ μετὰ τῆς θρη-σκευτικῆς ἀδιαφορίας ἀπεβάλλει καὶ ταῦτα τὸ Γένος ἡμῶν.

Οἱ ὁρμητικοὶ καὶ οἱ κλέφτες δὲν ἐροῦνται εἰς τὰ σχολαία, τὸν τράχυν ἔθνος καὶ πολεμοχαρὲς βίον αὐτῶν καθήκον καὶ ἐπράδουν προσερχό-μενοι εἰς ἐξωκλήσια καὶ ἐκεῖ καταθέτοντες τὰ φρονικά δόξα τῶν μετὰ βαθυτάτης εὐλαθείας προσή-χοντο καὶ ἡκρόντο τῆς θείας λει-τοουργίας, πολλὰκις δὲ καὶ ἐφαλλον αὐτοὶ καὶ ὑπερέβαινον τὴν ἐφημέρι-ον. Οὐδὲν ἄρα ἄπορον ἔαν καὶ ὁ βί-ος αὐτῶν ὑπὲρ ἡμετέρας ἡθικῆς καὶ τὰ κλέφτικα τραγούδια ἀποπνεύουσι μόνον τὸ ἄρωμα τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς φιλοπατρίας. Ἐκ τῆς Ἑκκλησί-ας οἱ ὁρμητικοὶ καὶ οἱ κλέφτες ἀ-ποκομίζοντο τὰς μεγάλας καὶ ὑψη-λὰς ἀναμνήσεις καὶ ἐνεπνέοντο τὰ ἔθνικα ἰδεώδη. Διὰ τοῦτο οἱ ἀγράμ-ματοι Βλαχάει τοῦ Ὀλύμπου ὡ-ρισαν ἡμέραν τῆς κηρύξεως ἐπανα-στάσεως τὴν 29 Μαΐου, διδασκόντες οὐχὶ παρὰ κοντικῶν καθηγητῶν τὴν μεγάλην ἔθνικὴν σημασίαν αὐ-τῆς, αἱ ἐν Ἐπιδάφρῳ δὲ καὶ ἐν Ἀσ-τρει τῇ 1822 καὶ 1823 ἔθνικα συνέλευσις τῶν ἱγαντομάχων πατέρων ἡμῶν μετὰ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐτίθεισαν καὶ δοξολογίαν εἰς τοὺς δεινὸν τοῦ χρόνου ἡμῶν αὐ-τῆς κρότος τῆς Κωνσταντινουπό-λεως.

Ἡ θρησκευτικὴ ἄρα ἀδιαφορία τῆς σήμερον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κυριώδης αἰτία τῆς καταπτώσε-ως τοῦ ἔθνικου αἰσθηματος καὶ τῆς ἐξασθενήσεως τῶν ἔθνικων ἰδανικῶν ἁπλῶς διὰ σπασμωδικῶν ἐνεργειῶν γίνονται ἀπόπειραι ἐπὶ ἐπιρρω-θῶσιν.

Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἡ ἔθνικὴ παι-δαία καίτοι ἔχει προορισμὸν τὴν ἐ-πίρρυσιν τοῦ ἔθνικου φρονήματος μετὰ τῆς εὐσεβείας καὶ καταβάλλο-νται εὐγενεῖς προσπάθειαι δὲν ἐπὶ-νεγκε πρὸς τὴν διευθύνσιν ταύτην ἀποτελέσματα κατὰβήλα καὶ διαρκή.

Οἱ νεώτεροι ἐπιστήμονες πάντες καὶ οἱ σημερινοὶ φοιτῆται καὶ ἄλ-λοι σπουδάζοντες προήλθον ἀπὸ τῶν νεωτέρων δημοτικῶν σχολείων καὶ

τῶν κλασσικῶν γυμνασίων καὶ γυμνασίων, πάντες δὲ οὗτοι — ἀγνοοῦμεν ἂν ὑπάρχουν ἐξαιρέ-σεις — συστηματικῶς μὲν ἀπέχον-ται τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν ἀ-ραιστατοῦ δὲ ἐμφανίζονται εἰς τὰς ἔθνικας τελετὰς καὶ μετὰ ψυχικῶν ἄλλους ὀφειλομένους νὰ ἐμολογῶ-μεν ὅτι οἱ πλείστοι τούτων ἀποτε-λοῦσι νεκρὰ μέλη τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων, παρέχοντες οὕτω κῆ-κιστον παράδειγμα εἰς τοὺς λοιποὺς πολλούς.

Καὶ ἐνταῦθα φωράται ἡ κλασ-σικὴ παιδεία χρεωκοποῦσα διότι οὐχὶ μόνον οἱ κλασσικοὶ συγγραφεῖς διδά-σκονται ὡς συνθέται λεξιδίων καὶ γρίφων γλωσσικῶν, ἀλλ' ἀφυγαδύ-θη ἀπὸ τῶν κλασσικῶν ἐκπαιδευτη-ρίων ἡμῶν καὶ ἡ ἀπλὴ ἀνάγνωσις τῆς μασαινικῆς καὶ τῆς νεωτέρας ἡμῶν γραμματικῆς, ἡ μέση δὲ καὶ νεωτέρα ἔθνικὴ ἱστορία εἴτε πα-ραμένει ἀγνοῦσα εἰς τοὺς μαθητὰς εἴτε διδάσκαται μεθ' ἡς καὶ ἡ γλώσσα ἡρότητος καὶ πτωχείας παντὸς ἱ-θανικοῦ.

Ἐφίστη ἄρα ἀνάγκη ἔθνικῇ δι-δαγωγείᾳ ἵνα προσδοθῇ εἰς τὰς ὑψηλὰς. ἄλλως καὶ ὀρεφτεῖς τε-λετὰς τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς δι-ἡ προτέρως μεγαλοπρέπεια καὶ ἐπι-εληντικὴν σεμνότην, ἢ ἢ βῆμα δὲ καὶ ὁ ἱ. ἄρβων ἐν αὐτῇ νὰ ἀναδειχ-θῶσιν ἀκοίμητοι ἐστίαι θρησκευτι-κῆς εὐσεβείας καὶ φλογερὰ φιλο-πατρίας.

Ἀνάγκη ἡ διδασκαλία ἐν τοῖς ἐκπαιδευτήρις ν' ἀποβάλῃ τὸ ξηρὸν καὶ οὐρανὸν καὶ οὐλοστικὸν ὄψος προσλαμβάνουσα θέμην καὶ ζωὴν ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρ-δίας τῆς κλασσικῆς καὶ τῆς μέ-σης καὶ τῆς νεωτέρας ἔθνικῆς φιλολογίας.

Ποιοῦμεθα θερμὴν ἐκκλησίαν εἰς πάσας παρ' ἡμῖν τὰς πεφωτισμένους τάξεις ἐπὶς ἀποσελίσαι ἀφ' ἑα-ντῶν τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἔθνικὴν ἀδιαφορίαν ἵνα πρωτοστατήσωσιν εἰς τὴν ἐπιβαλλομένην ἐκκλησιασ-τικὴν καὶ ἔθνικὴν κίνησιν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν δεινῶν περιστάσεων αἰνέως περιβάλλουσιν ἡμᾶς ἱλάν ἱπικινδύνους.

Τὸ ἔθνικον ἔλας ἀποτελεῖται αἱ

τάξεις αἱ μεμορφωμέναι, καὶ ἂν τὸ ἔλας τοῦτο μωρανθῇ, διατρέχοντες τοὺς μεγίστους ἔθνικους κινδύνους.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΦΡΕΝΙΤΙΣ

Ἡ ΕΥΟΤΗ ΕΠΙ Τῇ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἀπὸ τινων μὴν ἰδίᾳ ἐκδηλοῦται ἐν τῇ νύσῃ ἐκκλησιαστικῇ ῥοπῇ εἰς φρενίτιδα κατανῶσα, διότι ἀλλεπά-ληλα καὶ φοικαλῶς διαπράττονται κα-κουργήματα, ἐμφανίζοντα ἀσυνήθη ἡ-θῶν ἐκλυσιν καὶ ἀγριότητα, ἡ παν-τελὴς δὲ ἐκφυλισμὸς αὐτῆς κατὰστασις πρέπει νὰ προκαλέσθαι σύντονον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἱδυνόντων τὰ τῶν ἱθαγενῶν κοινοτή-των, οὐδὲ δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ ποι-ησώμεθα διάκρισιν φυλετικὴν, τοῦ ὅ-περ δευτέραν ἀπεργάζεται τὴν ψυχι-κὴν ὁδὴν ἡμῶν.

Διαπράττονται κακουργήματα φέ-ροντα τὸν εἰδεχθέντατον ἐκκλησιαστικὸν χαρακτήρα, τὰ πλείστα τούτων ἔχοντα ἐλατρία κτηνώδη καὶ ἀποτρόπαια. Μετὰ φρίκης παρερχόμενοι τὸ συγε-ρώτατον πάντων, δι' οὗ παρεβιάθη-σαν καὶ τῆς φύσεως οἱ τρυφερώτατοι δεσμοὶ καὶ τῆς ἡθικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἀνθρώπου τ' οὐσιωδέστατον γνώρι-μα, μετὰ βδελυγμίας ἀναποδομένον τὴν πορὰ τὸν Μωσῶν ἀγριωτάτην σφα-γὴν ὁλοκλήρου οἰκογενείας μετὰ γυ-ναϊκῶν καὶ θυγατέρων ἀνευ οὐδεμιᾶς σημαντικῆς αἰτίας.

Εἰς τὸν στραγγαλισμὸν καὶ τὴν σκύλευσιν ἱεροδούλου ἐν Λευκωσίᾳ ἐ-πηκολούθησεν ἡ δολοφονία ἐν τινι μουσουλμανικῷ χωριδίῳ μεταπράτ-τιδος ὁθωμανίδος χάριν ληστείας, καὶ εἰς τοῦτο πάλιν ὁ βιασμός καὶ ἡ κρε-οῦργησις πρεσβυτίδος χριστιανῆς ἐκ Λεμεσοῦ ὑπὸ ἐρήβου μαμαθανοῦ. Δὲν εἶχεν ἐξαμίσθῃ ἐπὶ τὸ αἷμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου, καὶ ἐν τῇ Ἐπαρ-χίᾳ Λάρνακος πρὸς τὴν κόμην Ψευ-δᾶ μανικὸς ἐκκλησιαστικὸς παρασίρας εἰς ἀπρόσμενον τόπον τὴν νεόνυμφον σύζυγον τοῦ συνοδευομένην ὑπὸ τῆς δεκαεταίρας ἀδελφῆς αὐτῆς, ἐκείνην μὲν φονεῖται διὰ τοῦ πυροβόλου ταύτην δὲ σφάζει διὰ μαχαίρας καὶ ἐν τῇ μανίᾳ τοῦ τὴν στραγγαλίζει.

Ὁ παράφρων οὗτος τὴν πρώτην σύζυγον τοῦ εἶχε πυροβολήσει καὶ πληγώσῃ ἀκινδύνως, διεξέχθη ἐξ αὐ-τὴν ἐκχωρήσας εἰς τὰ δύο μικρὰ τέκνα τοῦ ἀγρόν δέκα κυρῶ. πλέθρων ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι ὑπὸ τυφλῆς ζηλου-πίας ἐξωθήθη εἰς τὸ ῥῶτον καὶ εἰς τὸ δεύτερον φρικαλέον τοῦτο καὶ ἄ-γειον ἐκκλημία.

Μεταξὺ τοσοῦτον τρομαρῶν ἐκκλη-σιαστικῶν, ἐμπνεόντων φρίκην καὶ ββε-λυγμίαν ἡ ἐν Καλοπαναγιώτῃ γενομέ-νη ἀνθρωποκτονία τῇ π. Κυριακῇ ἐρχεται διὰ τοῦ αἵματος πάλιν νὰ ση-μαίωσιν καὶ ἐκκλημία μὲν κατὰ τὸν νόμον, δικαίαν δὲ τῆς τιμῆς ἁμυναν κα-τὰ τὴν ἐνυμνησίαν τοῦ κοινοῦ.

Ἡ ἀλλεπάλληλος αὕτη τῶν κακουρ-γημάτων σφοδρὰ διαπράττεται ἐν ᾧ χρόνῳ τὸ Κακουργιοκτεῖον περιοδεῖον συνεδριάζει εἰς πάσας διαδοχικὰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ ἐν πάσαις εὐρίσκοι πλῆρη τὰ πινάκια τοῦ κακουργημάτων ἐξαγγέλλει μετὰ τῆς ἀσθηροτάτης δριμύτητος τὰς κα-ταδικαστικὰς εἰς θάνατον ἀποφάσεις τοῦ, καὶ ταῦτα ἐν ᾧ χρόνῳ διαδοχικῶς ἀνυβιβάζονται ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος οἱ κατὰδικοὶ καὶ ἐνίοτε καθ' ὁμάδας πε-ριβαλλόμενοι καὶ συμπνιγόμενοι ὑπὸ τῆς ἀγχύνῃς.

Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν διὰ τοῦ-νο ὅτι αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις δὲν τρομάζουσιν τὰς ἐκκλησιαστικὰς ψυ-χὰς, διότι ἀγνοοῦμεν ποῦ θὰ κατήν-τα ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρ' ἡμῖν ἂν καὶ ἐπὶ βροχὴ μόνον ἀνεστῆται ἡ θανατικὴ ποινὴ. Οἱ μαμαεθανοὶ στραγγαλιστὰς τῆς μαμαεθανίδος ἱερο-δούλου ἐν Λευκωσίᾳ, εἶχον μάθει πάντῃς ἐκκλησιαστικῶν τὸν ἀδρόνον παγο-ισμὸν ἐν Λάρνακι πέντε ὁμοθη-σκῶν αὐτῶν, καὶ ὁ χριστιανὸς φο-νεὺς τῆς συζύγου καὶ τῆς γυναικαδέλ-φης τοῦ πάντως ἐγνώριζε τὸ φοικαλέ-ον ἐν Μωσῶν ἐκκλημία καὶ τὴν ἐξ-αν αὐτῶν τιμωρίαν καὶ μόνον ὁ ἐν Ἐπὶ καὶ ἀγριοὶ δολοφόνου μαμαεθα-νοὶ, πρωτοστατούσης εἰς τὸ ἐκκλημία τῆς συζύγου τοῦ ἐτέρου τούτων, δὲν ἡδυνήθησαν ποτε νὰ πληροφωρηθῶ-σιν δι' ἐνφ' αὐτοὶ διανοοῦντο νὰ στραγ-γαλίσωσι τὴν δμόθησκον μεταπράτ-

τιν χάριν ὀλίγων λιγῶν, ἥσπ-ἐλ τῆς ἀγχύνῃς τὰ πτώματα ἐξ κακουργῶν δημοφύλων.

Πάντες οἱ ἐκκλησιαστικοὶ, καὶ μάλιστα, φοβούνται τὴν ποινὴν θανάτου, ἀλλ' ἡ ἐκκλησιαστικὴ συγχύζει τὴν κρίσιν αὐτῶν, ἥτις πεθεῖται ὅτι δύνανται ν' ἀποφύγῃ ἐκκλημία καὶ νὰ διαφύγῃ τὸν σώτηνον νόμον, εἰς δὲν δὲν ἀποδίδε-ἀλάθητον ἀνιχνευτικὴν δύναμιν ὁ γον καὶ ὄργανον ἀνθρώπων, δ' ἀπολείπει αὐτοὺς ὁ χαλινὸς τῆς σκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς σκευτικῆς ἡθικῆς.

Ἡ Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς οὐ-τῶν φορολογουμένων ἐνεπιστάθ-λοσχερῶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ δικαιοσύνην, αἰνέως δονοθήσεται γρυπνοὶ καὶ ἐξουθερεῖς καὶ ἀδυσ-τοι ἂν γέγονται οὐδέποτε οὐδὲ κατάρθωσαν μόνον νὰ ἐξαλειψώσι ἐκκλημία.

Εἶναι γενικῶς παραδεχόμενον ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία καὶ ἡ ψις ἐργασίας βιοποριστικῆς ἐπιτα-σί τὴν ἐκκλησιαστικότητα, καθὼς δυσθύνους τοὺς ἀνθρώπους καὶ νασίμους ἐξορῶς πρὸς ἀλλήλους. αὐτὴν ἔσχεν ἀφορητὴν τὸ ἐκκλημία Μωσῶν, διότι ὁ ἱδιοκτήτης κα-γαίαν ἐπαλειψμένους τοὺς φ-βοσκούς δι' ἀγροῦς καὶ κα-κάσθησαν οὗτοι ἡ ἔθνος καὶ ἡ δυν-ἐξώθησαν ἐν Λευκωσίᾳ τοὺς δόξ-σαστεῖς μαμαεθανοὺς εἰς τὸν σπ-γαλισμὸν τῆς μαμαεθανίδος ἱεροδού-καὶ ἡ αὐτὴ ἐπιθυμία τοῦ ξένου οἴου ἐξώθησαν εἰς τὴν δολοφ-τῆς μαμαεθανίδος μεταπράττει-ἐν Ἐπὶ καὶ μαμαεθανοὺς. Εἰς αὐ-τὰς μεγαλυνοκάλας τῶν πέντε ἡ-ρων, τὸ ἐκκλημία ἀπαντᾷ κυρίως τὰς πενεστέρους καὶ ἐνδοστέρας καὶ τὰ πλείστα τῶν ἐκκλησιαστικῶν νεοσυργῶν αἰτίαν ἔχουσι τὴν σπ-σιν καὶ τὴν ἐνδειαν.

Ἡ εὐθυμερία πρᾶττει τὰ ἡθι-τῶν μάλλον θμωθῶν καὶ ἀρχηγ-θῶν, διότι ἡ ἀνθρωπίνῃ φύσιν δυνάμειν εἶναι ἀνεκὸς καὶ ἀδύνα-τραχύνεται δέκα ἡγριανὴν ἐν τῇ ὁδότην τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶ-Ἐπὶ ἀρχοῦσιν ἐν Ἀφρικῇ, ἀγριοὶ καὶ διάγουσι βίον ἀρχέγονον ὁ-ἡμεροὶ καὶ πρᾶται τὰ ἡθι δύν-μάλλον προσημνίαν ἐταῖας τῶν πολιτισμένων κοινωνιῶν οὐχὶ κρὰν ὁμῶς αὐτῶν ἁπλὰ φύλα ἀλλὰ σφάζονται εἰς ἀδυστάτους αἱματη-πολέμους, διότι πένονται καὶ πα-σι κατοικοῦσαι χώρας ἀγρόνους καὶ ομένους καλλιεργίας ἢ ἀγνοοῦσιν τοὶ καὶ διαρπαζοῦσιν ἀλλήλους.

Ἡ οἰκονομικὴ δυσπραγία ἡδύ-το νὰ εἶναι ἀγνοῦσα ἐν Κύπρῳ, ὅτι ἡ νῆσος κέκτηται ὅλα τὰ στοι-τῆς οἰκονομικῆς εὐπραγίας καὶ εὐθ-ρίας ὑπὸ κυβερνήσιν φιλοδοξῶν δικαίαν. Παρὰ πάντα τὰ ἐλαττώ-τῆς μακρᾶς καὶ συγχερᾶς δουλείας ὁ Κύπριος λαὸς διετήρησε πολ-ἀρετὰς ἐνεργείας καὶ δυνάμει δι' ὅν ἡδύνατο ταχέως νὰ δημιουργήσῃ εὐθυμερίαν ἐπὶ χώρα ἀπὸ φύσεως νίμου καὶ θραύς ἐπὶ κατωκισμέν-Ἀτυχῶς ὁμῶς ἡ ἐξὴν Κυβέρνησις, ἀ-λαβούσα τὴν διακυβέρνησιν τῆς νῆ-ἀπὸ χωρῶν τορκωτικῶν, ἐνφ' ἐπὶ ἐπὶ ἐπεμέτρως διὰ τὸν τόπον διοίκη-πολυτελεῖ, ἐπεβάρυνεν αὐτὴν διὰ φο-λογικῶν ὑποχρεώσεων -δυσαναλόγ-πρὸς τὴν οἰ

ΔΙΑΤΙ Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΩΘΩΣΙ

Ανάλυσις του Σίρ Ου. Μ. Ράμοσι της θέσεως των δύο εθνών εν τη γήγη Άνατολῇ.—Η επιδρασις αὐτῶν ἐν Τουρκίᾳ.

Ο Σίρ Ου. Μ. Ράμοσι ἐγγράφει τῇ 12 Μοιου ἐν Κιόδωσι πρὸς τὸν Μακεδονιανὸν Φύλακα ποιούμενος τὰς ἐπεμύνας αἰσθαρὰς εἰσαγγέσεις.

Ἐάν, λέγει, ἐπαναλαμβάνω ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς κινήσεως πρὸς τὴν εὐλευρίαν καὶ εὐταξίαν ἐν Τουρκίᾳ ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀρμονίας καὶ ἀρεσκείας ἐνέργειας Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας, δύναται νὰ φανῇ ὅτι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταύταις κρούω μίαν μόνον χορδὴν τῆς κινήσεως. Εἶνε ὅμως οἱ γενοὶς ἡ συμφωνία αὐτῇναι ὑπερβόλως ἐνδιαφερόμενοι, καὶ πᾶν ἄλλο ἐκπύεται συγκριτικῶς εἰς ἀσφάλειαν. Ἡ διχονομία φράττει τὴν ὁδὸν πρὸς πάντα. Ἐρευνᾶτε πᾶσαν σχεδὸν ὑπόθεσιν ἥτις κρεμάται μετ' ὧς, ὡς πλείστα κρέμονται ἀπὸ μὲν εἰς μὲν καὶ προχωρεῖτε ἐπὶ τὴν ἐπιφανέαν εὐρίσκεται ὅτι καίτοι ἐν τῇ βάθει ἡ αὐτὴ αἰτία διὰ τὴν ἀναβολήν. Ἀγγλία καὶ Γερμανία ὡδοὶ κατ' ἀντίθετον ὁδόν.

Τὰ ἀπὸ τῆς ἀγγλογερμανικῆς διαχονοίας δεῖναι.

Συνωμύλησα καὶ ἐπεκυνόνησα μετὰ πολλῶν ἀνθρώπων περὶ πολλῶν γνωσθῶν καὶ πολλῶν διαφορῶν ἐν τῇ Γερμανίᾳ καὶ ἐν Κιόδωσι καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι ἀπέκρινται βαθυτέραν καὶ μᾶλλον ἐντονην βαθεῖαν πεποιθὲν μου, ἐρρωμένως ἤδη ἐκπεφρασμένην ἐν τῇ βίβλῳ μου «**Ἡ ἐπανάστασις ἐν Τουρκίᾳ**» ἐπὶ τῇ διαφωνίᾳ αὐτῇ εἶνε τὸ μέγα κακὸν καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἐνεστώσης στιγμῆς καὶ οὐδὲν δύναται νὰ γείνη ὅπως θεραπευθῶσι τὰ ἐπιπόλαια συμπτώματα τῆς νόσου μέχρι οὗ ἡ βαθεῖα αἰτία ἔρῃ.

Ἡ σημασία τοῦ διδροδορῶν Βαγδάτου.

Εἶνε ἀσφαλὲς νὰ χωρήσωμεν περαιτέρω καὶ δηλώσωμεν ὅτι ἡ διαφωνία αὐτὴ εἶνε ὁ μέγιστος κίνδυνος κατὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης καὶ τοῦ κόσμου σύμπαντος. Μᾶλλον οὐδ' αὖθις δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἐμπιστοσύνη περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς εἰρήνης, καὶ ἡ ἐνεστώσα κατὰστασις τῆς ἀδμονίας καὶ ἐξακολουθίᾳ ἐπ' ἀπειρῶν. Τίς εἶνε ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν εὐταξίαν τῆς διχονοίας ταύτης; Τίς εἶνε ἡ αἰτία; Ποῦ ὑπάρχει τὸ ἔλκος, ὅπου πρέπει νὰ θεραπευθῇ; Ὡς πρὸς τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἐλαχιστὴ ἀμφιβολία. Τὸ σκεῖν τοῦ Σιδηροδρομοῦ Βαγδάτου εἶνε τὸ σημεῖον ἐξ ὃς πρέπει νὰ γένηται ἡ ἐναρξίς. Οὐδὲν δύναται νὰ γίνῃ, οὐδεμία θεραπεία εἶνε δυνατὴ μέχρι οὗ ἔρῃ ἡ δυσχέρεια αὕτη. Ἡ Ἀγγλία ἔφαρξε τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιτελέσεως τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, ὡς ἔφαρξε πρότερον τὴν ὁδὸν τῆς τομῆς τοῦ ἰσχυροῦ τοῦ Σουλῆ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ἐν ἐκείνῃ, τὸ ἔργον ἐν τέλει θὰ συντελεσθῇ παρὰ τὴν ὑλοποίησιν, ἐάν ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀντίθεσιν τῆς. Τὸ ὑπερβόλως ὅμως συναίσθημα ὅπου νὰ πρέλθῃ ἐκ τῆς ἀντιθέσεως θὰ διακρίνῃ ἐπὶ ἐτὴ δύναται τοῦτο ν' ἀναβάλῃ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου ἐπὶ χρόνον μακρὸν καὶ προφέρει βαθεῖαν σταθερὰν προστριβὴν καὶ δυσχέρειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας.

Ἐν ἄλλῃ ἐπιστολῇ τοῦ Σίρ Ου. Μ. Ράμοσι λέγει: Ἡ δύναμις τῆς ἀγγλικῆς θέσεως καίτοι ἐν τῇ γενομένῃ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ ἐν συνόλῳ εἶνε ἰσχυρὰ ἐθνικὴ ἐκπύρῃ ἐν τῇ παρόντι ἐνεργούσα ἐν τῇ κόσμῳ ὑπὲρ τῆς εὐλευρίας συναλλαγῆς. Ἐκαστον τῶν ἄλλων ἐθνῶν περὶ αὐτὴν ἐν τῇ ἐθνικῇ πολιτικῇ τοῦ νὰ περιβάλῃ αὐτὸ δι' ὑψηλοῦ τελέους καὶ παρακωλύσῃ τὴν κυκλοφορίαν. Ἡ πολιτικὴ ἡμῶν εἶνε κατὰ στοιχειώδη καὶ ἀκατανόητον πᾶσαις τῶν τρόπων, ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου, καὶ ἔφασκεν παραμένει αὐτὴ πιστὴ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην ἡ Ἀγγλία δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀποθάνῃ. Ἡ χώρα δύναται νὰ ὑποφέρῃ εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου, ἐν συνόλῳ ὅμως ἡ καρδιά τοῦ κόσμου πάλαι διὰ τῆς ζωῆς ἡμῶν μᾶλλον ἐλευθερώσῃ καὶ μετὰ ὀλίγων κωλύματων, ἡ δι' οἰονόμητον ἀπὸ ἐθνῶν. Αὕτη εἶνε ἡ ὑψηλότερα ἀρχὴ ἥτις περιλαμβάνεται εἰς τὸ δ.τι καλεῖται ὑπὸ στενωτέρων ἐποφιν «**Εὐλευρία ἐμπορίας**», ἡ πολιτικὴ ἡμῶν εἶνε ἐν τῇ παρόντι ἀναγκαῖα ὅπως διατηρησῶμεν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κόσμου καὶ διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ μᾶλλον ἀνεῖ ἡμῶν. Ἐνταῦθα καίτοι

τὸ μέλλον καὶ ἡ ἀσφάλεια τῆς Ἀγγλίας. Ὁ κίνδυνος ἡμῶν καίτοι ἐν τῇ γενομένῃ ὅτι ποῦ ὀλίγοι εἰς δὲν εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἐννοοῦσιν αὐτὴν ἐπαρκῶς, καὶ οἱ τινὲς τούτων βιαῶς καὶ ἀμαθῶς ἐνίστανται κατ' αὐτῆς.

Γερμανίας Σχέδια.

Ἄν διατείνωμαι, βεβαίως, ὅτι γνωρίζω ποῖον εἶναι δὸν τὸ σκεῖν ἐν ταῖς διανοαῖς ἐκείνων ἥτις καθοδηγοῦν τὴν γερμανικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐν ὅμως εἶναι βέβαιον, ὡς πλείονες σχεδὸν εἶνε ἐπικειρασμένοι μετὰ σοφίης καὶ προσηγορίας ἐπὶ τῇ ἀποδοτικῇ ἐν Γερμανίᾳ τῆς ἐκείνου δόξης. Ἐν μέρει τὸ σκεῖν, ὅπως δὴ ποτε, εἶνε κατὰ δόξαν. Ἡ μεγάλη διέδοσις πρὸς τὰ ἔξω τῆς γερμανικῆς δόξεως εἶνε ἐν Τουρκίᾳ. Ἦνα τερηθῇ ἀσφαλὲς ἡ διέδοσις αὕτη, ἐν τῇ εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον.

Διατὶ ἡ Γερμανία δεῖται στόλου.

Πρὸ δύο ἐτῶν φίλος μου τις εἶπεν εἰς ἀνώτερον Γερμανὸν ὑπάλληλον πολὺ ἐνδιαφερόμενον ἐν Τουρκίᾳ: Διατὶ δὲν ἔρχεσθε νὰ καταλάβετε τὴν μηχανὴν καὶ διεξάγετε τὰς τουρκικὰς ὑποθέσεις ἐπὶ καταλλήλῳ γραμμαῶν, ὡς πράττει ἡμεῖς ἐν Αἰγύπτῳ; Ἡ ἀπάντησις ἦτο: «**Δὲν δύναμεθα νὰ τὰ πράξωμεν ἀνεῖς στόλου**». Τοῦτο θέτει τὴν ἑλπίαν Τουρκικὴν εἰς κατὰστασιν ἐπὶ λείῃς, ἡ Γερμανία δὲν εἶνε ὁμοῦς τῇ Τουρκίᾳ. Ἡ Διόστου μόνον ἡδύνατο νὰ ἀσκήσῃ ἐκτελεσθῇ καὶ διὰ τὴν λεχθὶ τὸ πᾶν ἔρχεσθαι ὅπως εἰς τὸ θεμελιώδες γεγονός δὲν ἐν Ἀσίᾳ ὁρᾷται τις νὰ στρεφῇται ἐπὶ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐξαναγκασμοῦ. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου Σουλτάνου, ἡ Γερμανικὴ ἐκπύρῃ ἐν Τουρκίᾳ ἐστῆρξε κυρίως ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτῆς στρατοῦ. Ὁ Σουλτάνος ὅμως ἠνέκησεν ὅτι ὁ στρατὸς ἦτο μακρὰν καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ τὸν θέλῃ ἡμεῖς ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ πρὸς τὸν ἰσχυρότατον μόνον τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἀπέχετο πολὺ τοῦ νὰ δεσπότηται οὗτος ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ὡς ἡ παλαιὰ Τουρκία ἐδεσπόζετο ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἐλγῆ τοῦ προεβετοῦ ὅστις εἶχε στόλον ὁπισθὲν τοῦ.

Κίνδυνος, κατὰστασις.

Ἡ Γερμανία ὅθεν δὲν δύναται ν' ἀσκήσῃ ἐκπύρῃ ἐπὶ τῆς Τουρκίας ἀνεῖς στόλου. Ἀλλὰ, χεῖρον τούτου, ἡ Γερμανία αἰσθάνεται ὅτι τὰ σχέδια τῆς ἐν Τουρκίᾳ παραμένοντος ἐν κινδύνῳ ἀνεῖς στόλου ἰκανοῦ, ἰσχυροῦ ὅπως ἀντιστῇ κατ' ἐπεμβάσεως ἐξ Ἀγγλίας ὁμοῦς πρὸς ἐκείνην ἥτις συνέτριψε τὴν γαλλικὴν ἐκπύρῃ καὶ τὸν Ἰσραήλ Πασᾶν. Ἦνα γὰρ κίνδυνος κατὰστασις. Τοῦτο καὶ οὐλὴ ἡ προσδοκίσις Γερμανικῶν στόλου εἰς τὰς ἀκτὺς ἡμῶν εἶνε τὸ κρίσιμον σημεῖον. Ὁ Γερμανικὸς Στόλος δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ πολεμήσῃ ἀσποκον πόλεμον ἐν τῇ Βορείᾳ Θάλασσᾳ. Χρεάζεται Ἦνα γρηγορηθῇ πρὸς ὑπέρτατον πολιτικόν.

Τὸ πολὺ ὅπου θὰ ἡδύνατο νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ τινος πολέμου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἦτο ἡ καταστροφὴ ἀμφοτέρων τῶν στόλων, καὶ τότε αἱ γερμανικαὶ ὑποθέσεις ἐν Τουρκίᾳ θὰ ἦσαν ἐν χεῖρον θέσει ἢ πρότερον.

Ἡ διέδοσις.

Ἡ διάδοσις τοῦ μεγάλου τούτου κινδύνου ὑπάρχει ἐκ μιᾶς μόνῃς ὁδοῦ. Τὰ ἀγγλικά, γερμανικά καὶ τουρκικά συμφέροντα εἶνε πράγματι ὁμοῖα, ἐάν τὰ διάφορα μέρη ἡδύνατο νὰ ἴδωσι τοῦτο. Ὑπάρχει μία χώρα πλουσία ἥτις δύναται ν' ἀποθῇ πλουσιωτέρα. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς κοινῆς πολιτικῆς. Τοῦτο εἶνε τὸ πρῶτον γεγονός ἐν τῇ Ἀνατολικῇ κατὰστασι καὶ μὴ εἶναι οὐδ' αὖθις τοῦτο στερεῶς δὲν εἶναι δυνατὴ μεγάλη πρόδοσις πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐμερίαν τῆς Τουρκίας.

ΔΙΑ ΤΑ ΔΑΣΗ

Ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἀξία τῆς συντηρήσεως τῶν.

Ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίζωμεν τὰς κρατούσας ἐν Ἀγγλίᾳ οἰκίσεις σήμερον περὶ δασῶν, ἀπὸ καὶ ἡ τύχη τῶν ἡμετέρων δασῶν καὶ τῶν σχετιζομένων πρὸς αὐτὰ κατοικῶν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ ἐκείθεν ἐξήρτηται.

Τὸ αὐξανόμενον ἐνδιαφέρον παρὰ ταῖς μέγισταις πεπολιτισμέναις χώραις διὰ τὰ ζήτηματα τῆς διατηρήσεως τῶν δασῶν εἶνε σημεῖωδης ἀπέδειξις τῆς φρονήσεως περὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν πόρων τοῦ κόσμου, γράφει ὁ Λονδίνος «**Χρόνος**». Ἐπὶ αἰῶνας ἡ ἀνθρωπότης ἐκλινε νὰ θεωρῇ τὰ δάση κυρίως ἐκτάδιον πρὸς ὁλοσχερὴ καὶ πολλὰς

ἀκόλαστον καὶ καταστροφὴν. Τα δάση ἦσαν, ὡς λέγουσιν οἱ οἰκιστὰς τῆς Σκωτίας, **δῶρον τοῦ Θεοῦ**, Ἦνα χρησιμοποιοῦνται ἡ σπαταλῶνται ἀνωλύτως καὶ ἀνεπαίσθητοι.

Ἡ ἐπιδρασις αὐτῶν ἐπὶ τὸν βροχὸν καὶ τῆς θερμοκρασίας, ἡ ἀξία αὐτῶν ὅπως προλαμβάνωσι τὴν ἀπογύμνωσιν τοῦ εδάφους, τὸ μέγα μέρος ὅπου διαδραματίζονται ἐν τῇ διασπορῇ τοῦ τοῦ τῶν ποταμῶν καὶ τῇ διατηρήσει τῆς νοτίδος εἰς ἀπορροήντες εἴτε μὴ κατανοηθέντες εἴτε παραρθεῖντες.

Τὰ δάση ὡς ἐνεργητικόν.

Εὐτυχῶς πλείονας Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσιν ἤδη ὅτι τὰ δάση εἶνε πολὺ τιμὸν ἐνεργητικὸν διὰ τὴν πρὸς δόξαν ἡ ἀποδοτικὴν καὶ διὰ τὸ ἄμεσον καὶ ἔμμεσον εὐεργετήματα ἅτινα συνεπάγονται. Ἡ σταθερὰ αὐξήσις τῶν καλλιεργημάτων κατὰ τὴν ἀπεριόριστον ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν εἶνε εὐχάριστη σημεῖον. Ἡ Γερμανία ἡγεῖται τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν δασονομίαν, καὶ αἱ λαμπραὶ δασοφύλακες χώραι τῆς, ἡδὲ περιουσία ὑπερβολικῶς ἀξίας, ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἐκποσίαν καὶ τὸν ἐλεγχον τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ χρόνιον διάστημα ἐκατὸ περὶ τοῦ ἐτῶν. Ἡ Αὐστρουγγαρία πρὸ πολλοῦ διέγνω καὶ εἰδείξε τὴν σημασίαν τῶν δασῶν διὰ τὴν γεωργίαν, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ τῶν Ἀλπεων, καὶ ἀνέπτυξεν ἀποτελεσματικὴν δασικὴν σύστημα. Ἡ Γαλλία οὐ μόνον εὐρύτατην ἀναδασωτικὴν ἐργασίαν ἔχει ἐκτελέσει ἀνὰ τὰς χερσὺς γοίας ἀλλὰ καὶ κατέστησε παράδειγμα τὴν στενὴν ἀλληλεξάρτησιν δασῶν καὶ παροχῆς ὕδατος ἐν τῇ ἐπιστῇ τῆς τοῦ δασονομικοῦ αὐτῆς Τμήματος.

Τὰ δάση τῆς Ρωσίας.

Τὰ ἀγὰρ δάση τῆς Ρωσίας ὑποβάλλονται βαθυτέρῳ εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν ἐλεγχον. Ἐν τῇ πεντηκταίᾳ καὶ νοτῇ Ρωσίᾳ αὐτοῦ τὰ μέτρα διακανονιστικῶς εἰσῆλθον, ἐν ὧς αἱ ἀγᾶρες ἐυλοφροὶ ἐκτάσεις τοῦ βορρᾶ παραμένουσιν εἰσὶ ἐκτελεσθῶν ἀνεμερίμνης τῷ Κράτει. Ἐν τῇ νοτίᾳ Σιβηρίᾳ ἡ πορεία τῆς ἐκτελέσεως τῶν δασῶν εὐρείας ἐπιτελεῖται καὶ ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ ἡ μεγάλη ἰδίᾳ ἀξία τῶν ὁρεινῶν δασῶν ὡς ἐκπορυστικῶν καὶ διανομῶν τῆς βροχῆς προσκτάται σταθερῶς τὴν ἐπιστημονικὴν προσοχὴν. Ἡ Νορθηγία καὶ ἡ Σουηδία ἀμφοτέρωθεν ἤρξαντο νὰ ἐκτιμῶσι τὸ γεγονός ὅτι τὰ πολυτίμητα δάση τῶν δὲν εἶνε προσιμώμενα μόνον εἰς καταστροφὴν. Αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι καταναλοῦσιν ἤδη ἐτησίως τριπλασίαν ὑλὴν ἢ ὅσην παράγει ἐτησίως ἡ χώρα, στρέφουσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὰ προβλήματα τῆς πρακτικῆς δασονομίας.

Εἶνε περίεργον, καὶ φύξ ἦτον θλίβον, ὅτι, ἐν τῇ τῶν δασῶν εἰς τὴν ὁδοῦ τῆς ἀνάγκης ὡς ἡμεῖς, τὰ δάση τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐλαβον μέχρι τοῦδε σχετικῶς σπανίαν ἐπιστημονικὴν μεταχειρίσιν ἐν χερσὶ τοῦ Κράτους. Ἡ μόνον φυσικὴ ἐξέλιξις εἶνε ἐν Ἰνδίᾳ, ὅπου θαυμαστοὶ δασονομικὰ Τμήματα ἐπὶ ἐξαιρετικῶν ἐργῶν. Ὁ Καναδὸς κέντηται ἐν μεγάλῃ παραγωγῇ καὶ ὀλίγον ἀσφαλὲς παρῆκεν προσοχὴν εἰς τὴν ἀναδόξωσιν τῶν ἀποφειδωμένων ἐκτάσεων καὶ τῇ παραγωγῇ τῶν ἀναδοξωμένων καὶ ἐλαττωθῇ τὸν τῷ χρόνῳ. Ἡ Αὐστρία οὐ μόνον παρέλιπε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀπειρὸν σημασίαν τῆς διαφυλάξεως τῶν δασῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ τὸ ζήτημα θεωρεῖται ἐν μικρῷ λόγῳ ἀξίον. Ἐν τῇ Ἠνωμῇ Βασιλείᾳ ἡ ἐπιδρασις τῶν δασῶν ἐπὶ τῆς ὁμορφίσεως καὶ τῆς παροχῆς ὕδατος εἶνε εὐτυχῶς ζήτημα μικροῦ λόγου ἀξίον, τὰ οικονομικῶς ὅμως πλεονεκτήματα σχεδὸν ἀναδασώσεως προκαλοῦσι μόνον τὸν βραδύ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγῶν.

Δάση καὶ παροχὴ ὕδατος.

Ἐν αὐτῇ τῇ Ἰνδίᾳ οἱ ἀρχαῖοι κυβερνήται μόνον ἐνέτειναν τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς δοκιμαστικὰ μέτρα τῆς ἐκποσίσεως τῶν δασῶν σχεδὸν ἐν τῇ τύχῃ. Τὸ δύνατον τῆς χρησιμοποίησεως τῆς τετονίας (beaks) δένδρων (Ἰνδία) ἀντὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς νοτιοὺς ἡμῶν πλεονεκτήματα ἤγαγεν αὐτοὺς τὸ πρῶτον εἰς ἀποκρίσιν πρὸς ἐκποσίαν τῆς ὕλης. Ὅτι τὰ δάση τῆς Ἰνδίας εἶχον ἀμεῖον τινα σέσην πρὸς τὴν παροχὴν ὕδατος ἢ πρὸς τὰς καλλιεργουμένας ἐκτάσεις ἦτο σχεδὸν ἀπαράρτητον. Καὶ σήμερον ἐπὶ ἐν Ἰνδίᾳ αἱ ἐπιστημονικαὶ ἀπόψεις τῆς δασολογίας πλείονας ἀναγνωρίζονται ὑπ' ὀλίγων μόνον ἐμπειρογνομῶν.

Ἐν θαυμασίᾳ ἐκθέσει τοῦ Αἰρλίν—Οὐδμπερ, πρὶν Γενικοῦ Ἐνέπτον τῶν δασῶν τῆς Ἰνδίας ἀρτί ἀναγνωσθεῖς ἐνὶ πινὸς τῆς Βασίλ. Ἐστειρίας τῶν τεχνῶν, κατεδίχησεν ὅτι ἡ ἐκθεσις τῆς Ἀρδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ἀνάγει ἀπολύτως ὑπ' ὅψιν τὴν σχέσιν τῶν

δασῶν πρὸς τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν θέμα. Ὅτι εἶνε ἐξαιρετικὴ παρὰ τὴν ἡμετέραν καλὴν τοῦ κινδύνου ἀπὸ τῆς ὑπερδασώσεως. Πράγματι τὸ τέταρτον μέρος τῆς Ἰνδίας Αὐτοκρατορίας διατελεῖ ὑπὸ δάση, καίτοι ἡ αἰὶα χώρα ἐπιγραφικῶς ἀδασικὴ ἐπιφύλαξις (forest reserve) δὲν καλύπτεται ἀναγκαῖως ὑπὸ δάσους. Τὰ δάση εἶνε χρήσιμα πρὸς προστασίαν θερμοκρασίας ἐκτάσεων, τὴν διατήρησιν ἀέριων ποταμῶν καὶ πηγῶν καὶ τὴν ἐναποταμίευσιν νοτίδος, καὶ ἔχουσιν εὐτὴν στενωτάτην σχέσιν μετὰ τῆς ἀρδεύσεως.

Τὸ δασονομικὸν Τμήμα τῆς Ἰνδίας.

Ὁ ἀλλοθὲς πατὴρ τῆς Ἰνδίας δασονομίας ἐγένετο ὁ μακαρίτης Σιν Δητρίχ Βράνδισ, καὶ ὑπὸ τὸ καθιερωθ. ὑπ' αὐτοῦ σύστημα τοῦ Ἰνδικοῦ δασονομ. Τμήματος ἐγένετο πολλὰ στερεὰ ἔργα. Εἶχεν ἐπέλθει εἰς ἡρεσιωμένην σχεδὸν κληρονομίαν, διότι ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ἀρίων μέχρι τῆς τελικῆς Μουσουλμανικῆς ἐισβολῆς τὰ δάση τῆς Ἰνδίας ἦσαν παρημελημένα καὶ ἀπώλυντο ἀνωφελῶς. Μεγάλα τμήματα χωρᾶς ἐν Ἰνδίᾳ παραμένονσι χέρσας σήμερον ἐνεκα τῆς ἀπώλγιον καταστραφῆς δένδρων εἰς παρωχημένους χρόνους καίτοι ὅμως τὸ δασονομικὸν Τμήμα θὰ ἐμπιστευθῇ σχεδὸν ὁλοσχερῶς εἰς τὴν φυσικὴν ἀναπαράγωγὴν τῶν δασῶν καὶ οὐδέποτε ἐπομένως θὰ ἐλλείψῃ μεγάλῃ ἐκπρόσδοκῳ τοῦ κακοῦ σπερμῆτος ἐν τῇ παρελθόντι, ἀπεσπράκισε τοῦλάχιστον τὸν φόνον τῆς παραμελήσεως.

Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἡ ἀναδόξωσις.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ μετρία χορηγία ἦν παρεχόμενη ὁ κ. Λύδ Τζώρτζ πρὸς πειράματα ἀναδασώσεως εἰς ἐν τῶν ὀλίγων γνωρισμάτων ἅτινα προέβλεψαν μικρὰν τινα εὐγάρησιν. Ἡ γιγαντιαία προοδευτικὴ δαπάνη ἦν συνέστησεν ἡ ἐπὶ τῆς ἀναδασώσεως βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ ληρῇ ὑπὸ σπουδαίων ἐποφιν ἀνεῖς ἐπιμελεμένης προκαταρκτικῆς ἐμεύνης. Διὰ τὴν ὁπισθοδρομικὴν κατὰστασιν τοῦ Καναδᾶ ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν δασονομίαν ὑπάρχει εὐλογος δικαιολογία. Ἡ ὁμορφία καὶ ἡ παροχὴ ὕδατος τοῦ Καναδᾶ δὲν ἐξηρεσζοῦνται σπουδαίως, καὶ αἱ ἀγᾶρες δασοφύλακες ἐκτάσεις ἐδικαιολόγησαν πιθανῶς ἀπεριόριστον πῶς πορεῖαν ἀποφύλαξεως, ἥτις δὲν δύναται ὁπωδήποτε νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπ' ἀπειρῶν εἰμὴ ὑπὸ διεύθυνσιν ἐπιστημονικῇ.

Ἡ παραμέλησις τῶν δασῶν ἐν Αὐστραλίᾳ.

Εἶνε μελαγχολικὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι οὐδαμῶς τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους ἀποδίδεται ὀλιγωτέρα πρακτικὴ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν δασονομίαν ὅσον ἐν Αὐστραλίᾳ, ἐν ᾗ ὅπου ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην εἶδε ἡ διαχειρίσις τῶν δασῶν νὰ θεωρῇται ὀφίσις σημασίας. Ἡ μόνον ὑπερσπουδὴ ἦν δύναται νὰ προβῶσιν ἢ τε Αὐτονομία (Commonwealth) καὶ οἱ Πολιτεῖαι καὶ Κυβερνήσεις (State Governments) εἶνε οἱ εἶνε σχεδὸν καταπεπνημένοι ὑπὸ πολλῶν καταπεπνημένων ζητημάτων ταῦτα ἐνεργῶς ἐκτελεσθῶν τῆς προσοχῆς αὐτῶν. Ἐντούτοις ἡ ἀνάγκη ἐπιμελεμένης μελέτης τῶν δασικῶν προβλημάτων ἐν Αὐστραλίᾳ εἶνε τὰ μέγιστα κατεπεύγουσα. Ἡ ἀκόλατος θυσία τῆς ἡμετέρας ἐν πάσῃ Αὐστραλίᾳ Πολιτείᾳ θὰ ἔχῃ βεβαίως ἀντίποινα ἐν μὴ ἀνακοπῇ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σίτος τὸ κοῖλον	γρ. 40—42
Κριθὴ	» 17—18
Βρώμη	» 13—14
Ὁρόβος	» 47—48
Ἀνίσον ἡ ὀκᾶ	» 6
Λινόσπορος	» 2
Κουκκία ἔρρα	» 60—2
Σταφ. μαύραι	» 2 1/2—3
» βρασταί	» 2
Γεωμήλα	» παρ. 30—60
Κρόμμη	» 20—30
Ἐλαία ἐντόπια ἡ λίτρα γρ.	30—35
» ἔξω	» 28—30
Βάμβαξ	» 30—32
Μαλλία	» 24—25
Οἶνοι τὸ γομάρι	» 60—106
Κουμανδάρια	» 220—250
Ρακὴ σοῦμα 20 β. ὀκᾶ	» 60

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὁρούς ὁ σάκκος	» 200
Σάκχαρον	» 405
Σάπων ἑλληνικὸς ἡ ὀκᾶ	» 8 1/2

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλίας γρ. 182).